

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 21 dhjetor 2015
Nr. ref.: RK873/15

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI83/15

Parashtrues

Shefqet Mehmetukaj

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës Supreme të Kosovës (E. Rev. nr. 49/2014), të 23 dhjetorit 2014

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare, dhe
Bekim Sejdiu, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga z. Shefqet Mehmetukaj pronar i kompanisë N.T.P. „Sinorg-Pharmaceuticals“ (në tekstin e mëtejshëm: parashtruesi i kërkesës) nga Graçanica, të cilin e përfaqësojnë avokatët z. Blerim Prestreshi dhe z. Hekuran Haxhimusa, që të dy nga Prishtina.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston Aktvendimin e Gjykatës Supreme të Kosovës (E. Rev. nr. 49/2014), të 23 dhjetorit 2014, të cilin parashtruesi e ka pranuar më 18 shkurt 2015.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është kërkesa për vlerësimin e kushtetutshmërisë së Aktvendimit të lartpërmendur të Gjykatës Supreme. Parashtruesi i kërkesës pretendon se në gjykatat e rregullta, janë shkelur nenet 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe 32 [E Drejta për Mjete Juridike] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenet 21.4 dhe 113.7 të Kushtetutës, nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji), dhe në rregullin 56 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 18 qershor 2015, parashtruesi dorëzoi kërkesën përmes postës në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 3 gusht 2015, Kryetarja e Gjykatës, me Vendimin GJR. KI83/15, caktoi gjyqtaren Snezhana Botusharova gjyqtare raportuese. Të njëjtën ditë, Kryetarja, me Vendimin KSH. KI83/15, caktoi Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Almiro Rodrigues dhe Arta Rama-Harjizi.
7. Më 15 shtator 2015, Gjykata e njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës.
8. Më 16 shtator 2015, Gjykata kërkoi nga Gjykata Supreme e Kosovës që të paraqesë dëshmi se kur i është dorëzuar parashtruesit Aktvendimi (E. Rev. nr. 49/2014) i Gjykatës Supreme të Kosovës.
9. Më 23 shtator 2015, Gjykata Supreme e Kosovës paraqiti dokumentacionin e kërkuar.
10. Më 11 nëntor 2015, pas shqyrtimit të raportit të gjyqtarit raportues, Kolegji shqyrtues njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

11. Më 9 janar 2009, parashtruesi i kërkesës paraqiti një ngarkesë me mallra për eksportim në terminalin doganor në Vërmicë. Në të njëjtën datë Dogana e Kosovës - Komisioni për kundërvajtje doganore, me Aktvendimin (nr. 08/701) vendosi se parashtruesi i kërkesës është përgjegjës për kundërvajtje doganore

dhe është dënuar me gjobë në vlerë prej 7,000.00 euro, për shkak se nuk kishte paraqitur drejt origjinën e mallrave të deklaruar për eksport.

12. Parashtruesi pohon se, pasi që mallrat të cilat ishin të ngarkuara në automjetin transportues, nuk mund të eksportoheshin për në destinacionin përfundimtar pa e paguar gjobën administrative dhe pa e ndryshuar vendin e origjinës së mallrave, mallrat dhe automjeti transportues "u lanë në terminalin doganor Vërmicë".
13. Më 14 janar 2009, parashtruesi ushtroi ankesë në Doganën e Kosovës – Sektorit për Rishqyrtime, kundër Aktvendimit (nr. 08/701) të Komisionit për kundërvajtje doganore.
14. Më 30 janar 2009, Dogana e Kosovës - Sektori për rishqyrtimin e vendimeve, me Aktvendimin (06.1.4. nr. 34), e refuzoi ankesën në tërësi dhe e konfirmoi Aktvendimin (nr. 08/701) të Komisionit për kundërvajtje doganore.
15. Më 28 shkurt 2009, parashtruesi ushtroi ankesë në Bordin e Pavarur për Rishqyrtime (në tekstin e mëtejme: BPR) kundër Aktvendimit (06.1.4. nr. 34) të Doganës së Kosovës - Sektori për Rishqyrtime.
16. Më 26 mars 2012, BPR me Aktvendimin (A. nr. 76/2009 – SHD) e aprovoi ankesën e parashtruesit në tërësi dhe e liroi nga pagesa e gjobës administrative në vlerë prej 7,000 euro. BPR më tej konsideroi se:

“BPR nuk mund të marrë një vendim për një çështje e cila nuk ka qenë objekt i kontestit, ngase në rastin konkret ankuesi është dashur të kryej procedurën e eksportit ose në të kundërtën të kërkoj kthimin e mallit që ishte me afat skadimi, edhe në rast se kjo nuk do të ishte lejuar, atëherë ankuesi ka pasur të drejtë të kërkonte nga dogana sqarim për bazën ligjore dhe arsyen e ndalimit të mallrave në terminal.

[...]

Në lidhje me pretendimin ankimor për mallin e ndaluar në terminalin doganor në Vërmicë, BPR konstaton se në shkresat e lëndës, nuk ekziston asnjë vendim për ndalim të përkohshëm apo konfiskim të mallit të ndaluar”.

17. BRP konkludoi me “këshillë juridike” si në vijim:

“Ky Aktvendim është definitiv në procedurën administrative, kurse pala e pakënaqur kundër këtij Aktvendimi ka të drejtë padie në Gjykatën Supreme të Kosovës në afatin prej 30 ditësh nga dita e pranimit referuar Ligjit Nr. 03/L-109 Kodit Doganor dhe i Akcizave në Kosovë. Padia kundër këtij Aktvendimi nuk e pezullon ekzekutimin e Aktvendimit i cili është detyrues për palët deri sa nuk ndryshohet ose anulohet nga Gjykata”.

18. Më 8 nëntor 2012, parashtruesi parashtrroi padi për kompensim të dëmit në Gjykatën Ekonomike të Qarkut në Prishtinë. Parashtruesi përmes padisë kërkoi që të obligohet “Dogana e Kosovës që paditësit t’ia paguaj kompensimin e

dëmit në vlerë prej 38764.80 euro (kundërvlerën e mallit të cilit me fajin e Doganës i ka skaduar afati), si dhe t'ia kompensoj dëmin në emër të bllokimit të automjetit transportues të njëjtit, prej datës 25.12.2008 e deri në datën e ushtrimit të padisë sipas ekspertizës financiare“.

19. Më 19 nëntor 2012, Gjykata Ekonomike e Qarkut në Prishtinë me Aktvendimin (I. C. nr. 258/2012) “është shpallur jokompetente për këtë çështje kontestimore” dhe e hedh poshtë padinë e parashtruesit.
20. Më 21 janar 2013, parashtruesi ushtroi ankesë në Gjykatën e Apelit të Kosovës kundër Aktvendimit (I. C. nr. 258/2012) të Gjykatës Ekonomike të Qarkut në Prishtinë.
21. Më 10 korrik 2014, Gjykata e Apelit e Kosovës me Vendimin (Ae. nr. 30/2013) refuzoi ankesën si të pabazuar, dhe vërtetoi Aktvendimin e Gjykatës Ekonomike të Qarkut në Prishtinë (I. C. nr. 258/2012), të 19 nëntorit 2012.
22. Më 1 tetor 2014, parashtruesi parashtrroi revizion në Gjykatën Supreme të Kosovës kundër Aktvendimit të Gjykatës së Apelit në Prishtinë (Ae. nr. 30/2013), të 10 korrikut 2014.
23. Më 23 dhjetor 2014, Gjykata Supreme e Kosovës me Aktvendimin (E. Rev. nr. 49/2014) refuzoi, si të pabazuar, kërkesën e parashtruesit për revizion me arsyetimin si në vijim:

“... Çështja në mes palëve ndërgjyqëse është zgjidhur sipas Kodit Doganor dhe të Akcizave Nr. 03/L-109 si ligj special, i cili parasheh obligimet e Doganës kur çështja zgjidhet përfundimisht në instancë të fundit, për mallrat dhe detyrimet në shumën ekuivalente me vlerën e tregut për mallin kontestues në momentin e shkaktimit, andaj sipas vlerësimit të Gjykatës Supreme, gjykatat e instancës më të ulët në mënyrë të drejtë kanë zbatuar dispozitat ligjore kur kanë vendosur si në dispozitiv të aktvendimit të kundërshtuar, në bazë të cilës u vlerësua se pretendimet e cekura në revizion për zbatimin e gabuar të dispozitave të procedurës kontestimore janë të pabazuara.

Gjykata shqyrtoi pretendimin se çështja administrative ka përfunduar në favor të paditësit dhe i njëjti nuk ka pasur interes që të kundërshtoi vendimin e organit administrativ, por e njëjta nuk pat ndikim për të vendosur ndryshe, ngase me ligjin e cekur është paraparë edhe detyrimi i palëve për pagesë, të shkaktuar me veprimet e palëve në procedurë...“.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

24. Parashtruesi së pari pretendon se në procedurat e rregullta gjyqësore janë shkelur të drejtat e garantuara me nenet 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe 32 [E Drejta për Mjete Juridike] të Kushtetutës.
25. Parashtruesi konsideron se me Aktvendimin e Bordit të Pavarur për Rishqyrtime (A. Nr. 76/2009 - SHD) të 26 marsit 2012, u vendos në formën e prerë kontesti administrativ dhe parashtruesi e ka fituar rastin, sepse “është

vërtetuar se gjoba është shqiptuar pa bazë dhe njëkohësisht është hequr gjoba e shqiptuar“.

26. Parashtruesi, me tej, pretendon se ai është pala që e ka fituar këtë kontest dhe se nuk kishte nevojë të veprojë sipas këshillës për mjetin juridik të dhënë në Aktvendimin e Bordit të Pavarur për Rishqyrtime, që të vazhdonte më tej procedurën në Gjykatën Supreme në kontestin administrativ.
27. Parashtruesi pretendon se në procedurën administrative ai nuk ka mundur të kërkojë kompensim për dëmin, për shkak se nuk dinte se çfarë do të jetë rezultati i kontestit deri në shkallën e fundit kur është vërtetuar se i kishte deklaruar drejt mallrat.
28. Parashtruesi konsideron se dëmin e shkaktuar nga veprimet e paligjshme të Doganës së Kosovës ka mundur ta kërkojë vetëm në procedurën kontestimore, në bazë të nenit 136 të Ligjit, Nr. 04/L-077 për marrëdhëniet e detyrimeve.
29. Parashtruesi më tej, konsideron, se me Aktvendimin me të cilin Gjykata Ekonomike e Qarkut në Prishtinë u shpall jokompetente, dhe pastaj me vërtetimin e këtij Aktvendimi nga Gjykata e Apelit të Kosovës dhe Gjykata Supreme e Kosovës, atij i është pamundësuar që përmes gjykatës të kërkojë mbrojtjen e të drejtës së tij, dhe njëkohësisht i është mohuar e drejta për mjet juridik.
30. Parashtruesi kërkon nga Gjykata që: *“pas konstatimit të shkeljeve të dispozitave kushtetuese çështjen ta kthej në rigjykim te Gjykata Supreme e Kosovës dhe kështu palës t'i mundësohet realizimi dhe shfrytëzimi i të drejtave të garantuara me anë të pikës 1 të nenit 31, E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm dhe sipas nenit 32 E Drejta për Mjete juridike, të Kushtetutës së Republikës së Kosovës“.*

Pranueshmëria e kërkesës

31. Gjykata së pari shqyrton nëse parashtruesi i ka përmbushur kriteret për pranueshmëri, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.
32. Gjykata thekson nenin 48 të Ligjit, i cili parasheh:

„Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj“.
33. Për më tepër, Gjykata përkujton rregullin 36 (2) (b) të Rregullores, i cili përcakton:

(2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

...

b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese, ose

34. Parashtruesi i kërkesës pohon se me aktgjykimin e kontestuar i është shkelur e drejta për barazi para ligjit dhe e drejta për mjet juridik, sepse gjykatat e rregullta në mënyrë të gabuar kanë zbatuar Ligjin për Dogana dhe Akcizë lidhur me padinë e tij për kompensimin e dëmit në vend të Ligjit për marrëdhënie detyrimore.
35. Gjykata vëren se parashtruesi i përsërit të njëjtat pretendime të cilat i ka paraqitur edhe në procedurën me rastin e kërkesës për revizion para Gjykatës Supreme të Kosovës, e cila me Vendimin (E. Rev. 49/2014) e 23 dhjetorit 2014, dha një përgjigje të arsyetuar në të gjitha pretendimet e parashtruesit, përkitazi me arsyet e zbatimit të rregullave përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale.
36. Çështja e ligjit të zbatueshëm i është bërë e ditur në mënyrë të qartë parashtruesit edhe në Vendimin (A. nr. 76/2009 - SHD) e Bordit të Pavarur për Rishqyrtime të 26 marsit 2012, i cili në këshillën juridike ka theksuar:
“Pala e pakënaqur kundër këtij Aktvendimi ka të drejtë padie në Gjykatën Supreme të Kosovës në afatin prej 30 ditësh nga dita e pranimit, duke iu referuar Ligjit Nr. 03/L-109 Kodit Doganor dhe i Akcizave në Kosovë”.
37. Gjykata vëren se parashtruesi, kryesisht, nuk pajtohet me kualifikimin ligjor të fakteve dhe të ligjit të aplikueshëm nga gjykatat e rregullta. Kualifikimi ligjor i fakteve dhe ligji i zbatueshëm janë çështje të cilat bien në sferën e ligjshmërisë.
38. Gjykata përsëritë se nuk është detyrë e saj, sipas Kushtetutës, që të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt në lidhje me vendimet që merren nga gjykatat e rregullta. Është roli i gjykatave të rregullta të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (Shih rastin *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, Nr. 30544/96, GJEDNJ, Aktgjykim i 21 janarit 1999, shih gjithashtu Rastin KI70/11, parashtrues të kërkesës *Faik Hima, Magbule Hima dhe Bestar Hima*, Gjykata Kushtetuese, Aktvendim për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011).
39. Parashtruesi i kërkesës nuk ka paraqitur ndonjë dëshmi *prima facie* për shkeljen e të drejtave të tij kushtetuese (Shih *Vanek kundër Republikës së Sllovakisë*, Vendimi i GJEDNJ-së për papranueshmërinë e kërkesës nr. 53363/99 të 31 majit 2005).
40. Edhe pse parashtruesi pretendon se të drejtat e tij janë shkelur me vërtetimin e gabuar të fakteve dhe zbatimin e gabuar të ligjit nga ana e gjykatave të rregullta, ai nuk ka treguar se si vendimet e përmendura kanë shkelur të drejtat e tij kushtetuese.
41. Gjykata në vazhdim, ka theksuar se fakti i thjeshtë që parashtruesi nuk është i kënaqur me rezultatin e rastit, nuk mund t'i japë të drejtë të ngrejë një pretendim të argumentuar për shkelje kushtetuese (Shih, *mutatis mutandis*,

Aktgjykimi i GJEDNJ-së, Kërkesa nr. 5503/02, *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë*, Aktgjykimi i 26 korrikut 2005).

42. Parashtruesit të kërkesës i është dhënë mundësia që ta paraqesë rastin e tij dhe të kontestojë interpretimin e ligjit, si të interpretuar në mënyrë të gabuar, para Gjykatës Ekonomike të Qarkut në Prishtinë, Gjykatës së Apelit të Kosovës dhe Gjykatës Supreme të Kosovës në procedurë të rregullt gjyqësore.
43. Gjykata, pas shqyrtimit të rastit në tërësi, nuk ka vërtetuar se procedurat përkatëse kanë qenë në ndonjë mënyrë të padrejta apo arbitrare (Shih, *mutatis mutandis*, *Shub vs. Lithuania*, Vendimi i GJEDNJ-së për pranueshmërinë e kërkesës, Nr. 17064/06, i 30 qershorit 2009).
44. Gjykata vëren se nuk janë përmbushur kriteret e pranueshmërisë. Parashtruesi nuk ka arritur të paraqesë dhe të mbështesë pretendimin se me vendimin e kontestuar i janë shkelur të drejtat dhe liritë kushtetuese.
45. Rrjedhimisht, kërkesa është qartazi e pabazuar, dhe duhet të deklarohet e papranueshme, në pajtim me rregullin 36 (2) (b) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113. 7 të Kushtetutës, nenet 20 dhe 48 të Ligjit dhe me rregullin 36 (2) (b) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 11 nëntor 2015, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20. 4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Snezhana Botusharova

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi